

Posudek oponenta bakalářské práce

Kristýna Padrtová

Ztohoven

Filozofická fakulta JU, Ústav věd o umění a kultuře

Studentka Kristýna Padrtová zpracovala v rámci své bakalářské práce dosavadní výstupy současné české umělecké skupiny Ztohoven, které zaznamenaly v českém i zahraničním mediálním prostoru relativně dost velký ohlas, takže uskupení je dobře známé i širší veřejnosti. Když jsem se seznámil s tématem oponované práce, měl jsem velké obavy o její kvalitu, neboť psát uměleckohistorický text o současném umění je mnohem obtížnější, než by se na první pohled mohlo zdát. Především však, že autorka se tohoto úkolu zhostila překvapivě dobře a předložila text, kterému lze vytknout jen málo. Bakalářská práce je strukturována velmi přehledně a výklad postupuje logicky od obecnějších úvodních kapitol o akčním a aktivistickém umění ve světě i doma k rozborům konkrétních akcí skupiny Ztohoven od nejstarší po nejnovější. Obecné úvody text nijak nezatěžují, přehledná charakteristika důležitých českých aktivistických skupin nespécializovaného čtenáře dobře uvádí do domácí problematiky. Kriticky se však stavím k drobným problémům s českým jazykem, které předkládaný text bohužel poněkud znehodnocují. Mnohem větším problémem, který se v této části práce objevuje, je citelná absence odkazů ke zdrojům informací o skupinách a jejich výstupech. Student má přitom právě v rámci kvalifikačního textu prokázat schopnost práce s prameny a jejich citacemi!

Ve druhém větším oddílu práce, v němž jsou popisovány a případně analyzovány jednotlivé akce skupiny Ztohoven, se pak objevují někdy poněkud svévolné až povrchní interpretace jejich výstupů a navíc někdy schází jejich uměleckohistorický kontext. Mnohem větší důraz měla studentka položit na souvislosti s českou tradicí akčního a konceptuálního umění, z níž bezpochyby Ztohoven vycházejí, neboť jejich práce se rozhodně nepohybují v ideovém vzduchoprázdnu, jak by se to z textu Padrtové mohlo často jevit. Na tomto místě si dovoluji upozornění na některé faktické chyby a nepřesnosti: na str. 22 se objevuje nesrovnalost v datu konání popisované akce – bylo to 17. června nebo 17. července? A dále: na str. 31 je Vít Vlnas označen za medievalistu, jímž dle mých znalostí jeho textů rozhodně není..

Oceňuji, že autorka umí psát čtivě, poutavě a textu rozhodně neschází spád. Výše naznačenému nebezpečí, že autorka nekriticky podlehne mediální prezentaci současného umění, se dokázala relativně dobře vyhnout. Její kritická nota je jasně patrná z polemiky nad morálním postojem skupiny v situaci, kdy od tehdejšího ředitele NG Milana Knížáka převzala cenu 333 za akci umístění fiktivního atomového výbuchu nad Krkonošemi do vysílání panoramatické předpovědi počasí. Zajímavé jsou citace prohlášení skupiny k jejím akcím, která jsou vlastně docela vágní a jaksi teatrálně ambiciózní, což kontrastuje právě například s převzetím umělecké ceny. Padrtová těmito citacemi možná trochu nevědomky odhaluje ideové slabiny mediálně atraktivních akcí, které s odstupem času někdy vyznívají spíše jako výkřiky do prázdna.

Přes vyřčené minimální výtky **doporučuji** předkládanou práci k obhajobě a klasifikuji známkou **výborně**.

Dne 2. června 2017

Mgr. Hynek Látal, Ph.D.